

Thân kính gửi quý vị,
Tôi ở nơi vắng vẻ, Queen Creek, city nhỏ của Arizona thấy trên hệ thống diễn đàn này có những người quen và người không, chưa biết. Nhưng không hề gì, vì tôi có mối lạc quan: Không lẽ Người Việt KHÔNG AI THẤY RA vấn đề tôi trình bày theo attache theo đây mà tôi rằng: NGƯỜI VIỆT CÓ LÒNG ẮC ĐÃ PHẢI THẤY RA. Mới Tin Cây do vết máu Mậu Thân 1968 nay vẫn còn đau - Càng thêm đau với **TỔNG CÔNG KÍCH-TỔNG NỔI DẬY NƠI LITTLE SAIGON LÀ MỘT ĐIỀU CÓ THẬT.**

KÍNH THU,
NGƯỜI LÍNH PHAN NHẬT NAM

Tổng Công Kích – Tổng Nổi Dậy Canh Tý.

Đồng kính gửi,
Quý Đồng Hương Người Việt Tỵ Nạn Cộng Sản; Chiến Hữu Quân-Dân-Cán Chính Quân Lực VNCH; Các Cấp Dân Biểu; Công Dân Mỹ Gốc Việt nơi Hải Ngoại.
Riêng Vùng Little Saigon, Westminster, Orange County.

Dẫn Nhập.

Trước khi bắt đầu câu chuyện xin được phép tự giới thiệu, tôi là Phan Nhật Nam, nguyên sĩ quan tốt nghiệp Khóa 18 Trường Võ Bị Quốc Gia Đà Lạt, Bình Chủng Nhảy Dù kể từ ngày ra rường (23/11/63) cho đến giờ tàn cuộc (Sáng 29/4/1975) tại Trại Hoàng Hoa Thám, bản doanh Sư Đoàn Nhảy Dù QLVNCH. Sau Hiệp Định Ba Lê (27/1/1973) là Sĩ Quan Đặc Trách Trao Trả Tù Binh và Thư Ký Nghị Hội của Phái Đoàn Liên Hợp Quân sự 4&2 Bên Trung Ương VNCH (Thẻ Thành Viên #41 do Trưởng Phái Đoàn Quân Sự 4 Bên cấp quốc gia ấn ký). Bị tù giam cộng sản từ 23/6/1975 đến 19/1/1989 do tội danh “Đại Úy Ngụy Quân”.

Đến Mỹ ngày 5/11/1995 theo diện RD#4 (Rapid Departure) tương đương với Chương Trình HO#22. Cư ngụ tại các tiểu bang thuộc Liên Bang Mỹ từ 1995 đến nay, và là Công Dân Mỹ gốc Việt từ 1999. Những chi tiết trên xin được kể ra để xác định: Bản thân là một Quân Nhân QLVNCH “Chưa Hề Giải Ngũ” kể từ 30 Tháng 4, 1975, và là một Công Dân Mỹ Gốc Việt có bốn phận đối với hai Quốc Gia: Việt Nam Cộng Hòa và Liên Bang Mỹ – Hai đất nước bản thân đã Sinh Sống Chiến Đấu cùng trước 30/4/1975 đến nay không hề đứt đoạn. Từ lý lịch quân vụ vừa kể, xin trình đến Quý Vị những điều khẩn thiết như sau.

I.

Một ngày tháng 1/1999, tại Cơ Quan VSS thuộc hệ thống An Sinh Xã Hội phụ trách công tác xã hội cho đồng bào thuộc nhóm dân thiểu số đa phần là người Việt ở Saint Paul, Minnesota, toàn thể nhân viên của cơ quan đã ngưng công việc để lắng nghe bài hát hùng tráng **Lửa Bolsa của Nhật Ngân** được vạn đồng bào vùng Bolsa khởi lên vang dội trong cuộc đấu tranh chống Trần Trường treo cờ đỏ và ảnh HCM tại cửa tiệm của y ta trên đường Bolsa, thành phố Westminster.

Cuộc đấu tranh kiên trì kéo dài 53 ngày với kết thúc Trần Trường phải đóng cửa tiệm do vi phạm những quy định hành chánh của chính quyền Thành Phố Westminster, mà thật sự là không thể chịu đựng nổi khí thế chống cộng dâng cao của Cộng Đồng

Người Việt vùng Nam Cali. Trần Trường từ tinh thần đến vật chất không hề đủ bản lĩnh, ý thức để thử sức quyết tâm Chống Cộng của Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn nơi vùng Nam Cali, Little Sài Gòn, Thủ Đô Người Việt Tỵ Nạn – Tuy nhiên, y ta đã được Hà Nội trả giá thực hiện cuộc thử nghiệm để tìm xem khí thế, lực lượng chống cộng của đồng bào Người Việt nơi Little Sài Gòn ở mức độ nào, tại cường độ nào để nhắm bẻ đối phó.

II.

Từ kinh nghiệm thắng lợi trận chiến Trần Trường, phía Cộng Đồng Tỵ Nạn qua hệ thống Dân Cử Gốc Việt các cấp tại các tiểu bang có đông Người Việt khởi động "**Chiến Dịch Cờ Vàng**" đối lập về mặt chính trị với nhà nước cộng sản Hà Nội. Chiến Dịch Cờ Vàng thu đạt những thành tích rất đáng hãnh diện. Điển hình ngày 19/2/2003 Thành Phố Westminster, CA ký kết Nghị Quyết số 3750, công nhận Cờ Vàng Ba Sọc là cờ đại diện chính thức của Cộng Đồng Người Việt ở địa phương này. Tiếp theo, Thành Phố Garden Grove, CA với Nghị Quyết số 8486-03, ký ngày 11/3/2003. Hai Thành Phố Westminster, Garden Grove kiến tạo nên Thủ Đô "Little Saigon" của Người Việt Tỵ Nạn không chỉ riêng cho vùng Nam Cali mà là ngọn đuốc tiên khởi dẫn đường vận động sức mạnh của Người Việt khắp nơi.

Tháng 4 năm 2003, Thành phố Falls Church, Virginia công nhận Cờ Vàng với Nghị Quyết TR-03-07; Tháng 5 năm 2003, Cờ Vàng chính thức được thừa nhận tại Thành Phố Milpitas, và tiếp theo Tháng 6, 2003 toàn Quận Hạt Santa Clara, bắc California. Tiểu Bang Louisiana, đơn vị hành chính địa phương lớn nhất của Mỹ nhìn nhận Cờ Vàng vào Tháng 7, 2003. Từ Louisiana, chiến dịch mở rộng, vận động nhắm vào cấp tiểu bang để có.. New Jersey (9/2/2004); Georgia (1/4/2004); Virginia (15/4/2004); Colorado (30/4/2004); Florida (29/10/ 2004); Texas (11/11/2004); Oklahoma (24/2/2005); Minnesota (6/6/2005); Ohio (30/7/2005); Nebraska (26/4/2007); Michigan (3/6/2007); Massachusetts (Tháng 3/2009).

Tuy nhiên quan trọng nhất vẫn là California với Nghị Quyết Cờ Vàng chính thức công bố vào Ngày 5/8/2006. California tiểu bang đông dân nhất nước Mỹ, cũng là pháo đài chống cộng của Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn trên toàn thế giới mà giới cầm quyền cộng sản Hà Nội quyết tâm phá vỡ. 40 năm hơn sau ngày 30/4/1975, bộ máy bạo lực độc quyền chính trị-quân sự-kinh tế-văn hóa-xã hội ở Việt Nam vẫn không thanh toán được mục tiêu Little Saigon cho đến khi đủ điều kiện chính trị, kinh tế, tài chánh, nhân sự nằm vùng được tổ chức, hướng dẫn chặt chẽ.

III.

Thành công lớn của Chiến Dịch Cờ Vàng được kể ra trên là do nỗ lực chung của một **Tập Thể Dân Cử Người Mỹ Gốc Việt Trẻ (Không phân biệt Dân Chủ hay Cộng Hòa) hợp đồng với khối Người Việt Tỵ Nạn** thuộc thế hệ thứ 1, 1 ½ và 2 mà dấu khác nhau về giới tính, sinh hoạt, giai tầng xã hội tất cả đồng nung nấu một tấm lòng: **Mong Quê Nhà Ngời Sáng - Để Người Dân Sống Xứng Đáng Phẩm Giá Người Việt Nam – Để Little Sài Gòn trở lại nơi xưa chôn cũ của mình: Sài Gòn của Miền Nam Nước Việt.**

Từ chủ điểm này, **Little Sài Gòn trở thành mục tiêu cuộc Tổng Công Kích-Tổng Nổi Dậy Canh Tý khởi động từ Bộ Chính Trị Đảng CS Hà Nội - Little Sài Gòn cần phải bị phá vỡ, đánh sập.** Cũng bởi, Bộ Chính Trị, Nhà Nước, Quốc Hội Cộng Sản có đủ kinh nghiệm bạo lực chính trị-quân sự qua hai cuộc chiến tranh (1946-1954);

(1960-1975) cấp khu vực; một cuộc chiến hai mặt trận cấp quốc gia (1979); tồn tại được sau trận biến động chính trị sụp vỡ chế độ cộng sản Đông Âu (1989-1990).

Không những chỉ thế, Hà Nội còn ngang ngược xé bỏ hai hiệp ước quốc tế (Genève 1954; Paris 1973) mà không sợ cộng đồng thế giới phản kháng. Tuy nhiên chế độ chính trị-bạo lực bất chấp pháp lý và đạo lý lý này vẫn không thể khuất phục nhóm Người Việt Tỵ Nạn thuộc tổng số ba triệu người bị đẩy ra khỏi nước từ sau năm 1975 trong tình trạng tột độ khốn cùng, nguy nan mà lịch sử con người thế giới chưa hề hình dung được.

Nay hơn 40 năm sau, Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn ấy rất quả thật nhỏ bé so với số lượng gần 100 triệu người trong nước, mà chỉ với thành phần năm triệu đảng viên cộng thêm Đoàn Thanh Niên CS; thành viên Mặt Trận Tổ Quốc và thân tộc họ hàng cũng đủ kết thành một lực lượng đông đúc hơn gấp bội – **Tuy nhiên Lá Cờ Đỏ Sao Vàng vẫn là một thứ phế phẩm bị triệt để ngăn cấm xuất hiện trên những khu phố thuộc Thủ Đô Tỵ Nạn Little Sài Gòn.** Bộ Chính Trị Đảng Cộng Sản Hà Nội bắt buộc khởi động cuộc tấn công

IV.

Năm 2008, Đảng Cộng sản Việt Nam đề xướng Nghị Quyết 36 chủ trương tăng cường thông tin, tuyên truyền với người Việt ở nước ngoài về tình hình Việt Nam và chính sách của Đảng, Nhà Nước Cộng Sản. Thực chất đây là kế hoạch của một cuộc phản công tổng hợp trên hai mặt Chính Trị-Ngoại Giao và Văn Hóa-Xã Hội tương tự như chiến thuật Nhất Điểm/Lưỡng Diện trong trận chiến quân sự mà quân đội cộng sản đã áp dụng và thành công qua hai cuộc chiến kéo dài từ 1946 với kết thúc của ngày 30/4/1975.

Lẽ tất nhiên những yếu tố ngoại tại, Pháp, Mỹ, Trung Cộng, Liên Xô.. có những tác động quyết định đối với tình thế VN trong thế kỷ qua và hiện nay, nhưng không nằm trong nội dung của bài viết này. Chủ điểm chúng tôi muốn nêu bật là vấn đề Quốc/Cộng tại “mặt trận” Little Sài Gòn mà dấu hiệu cuộc Tổng Công Kích-Tổng Nổi Dậy Canh Tý nay đang hiện rõ ở giai đoạn cuối cùng

41. Mặt Trận Chính Trị

411- Tạo nên những “vấn đề giả”/Khủng bố ở Little Sài Gòn.

Từ năm 1975, trước khi người Việt tỵ nạn đầu tiên đến, Westminster là những vùng đất chuyên trồng nông sản. Những cơ sở thương mại đầu tiên là tiệm phở Hòa, Chợ Đà Lạt thuộc Thành Phố Santa Ana, khu này sau có thêm trung tâm sinh hoạt Nguyễn Khoa Nam. Khu Cộng Đồng Người Việt tiếp dời về hướng Tây cũng trên cùng tuyến Đường First (Santa Ana) nhưng cái danh là Bolsa Avenue thuộc hai thành phố Garden Grove và Westminster, khoảng năm 1978 xuất hiện thêm chợ Hòa Bình, nhà sách Tú Quỳnh, và nhà hàng Thành Mỹ.

Cùng năm, Nhật Báo Người Việt góp mặt với văn phòng phát hành đặt tại thành phố Garden Grove. Năm 1986, Ủy ban thành lập danh xưng Little Saigon, sau đổi thành Ủy Ban Phát Triển Little Saigon bầu lên 15 ủy viên, xúc tiến hợp với Hội Đồng Thành Phố Westminster chính thức công nhận danh xưng Little Saigon. Ngày 17/6/1986, Thị Trưởng Westminster Chuck Smith đã làm lễ ra mắt Đặc Khu Little Saigon trước Thương Xá Phước Lộc Thọ. Buổi lễ được đặt dưới sự chủ tọa của thống đốc tiểu bang và có sự hiện diện của đông đảo người Việt Nam trong vùng.

Sự hình thành, phát triển Little Sài Gòn được trình bày đơn giản như trên nhưng trong thực tế là đã được đánh đổi bởi mạng sống của vạn triệu người Miền Nam sau 30/4/1975- Những người hiểu được điều nhiệm mầu mà nhân loại hoàn cầu chỉ cảm nhận qua lịch sử, văn chương, triết học: **Tự Do hay là Chết** – Nếu sau nhiều thập kỷ vượt qua khổ nạn dưới chế độ độc tài trong nước, qua cái chết có thật trên chặng đường dài vượt biên, tù tội.. Người Việt Miền Nam có cảm giác về lại Sài Gòn khi đặt chân tới Little Sài Gòn những năm về trước. Sự thật đơn giản cao quý này nào mấy ai nhận ra kể cả những nạn nhân khốn cùng nhất của chế độ cộng sản VN.

Trong khoảng thời gian từ 1981 (Trước lần thành lập Little Sài Gòn) có sáu ký giả Dương Trọng Lâm, Nguyễn Đạm Phong, Phạm Văn Tập, Đỗ Trọng Nhân, và Lê Triết bị sát hại (do nguyên nhân chính trị nhận định từ cơ quan FBI) tại Washington DC, Houston TX. Nhưng không có thủ phạm nào được tìm thấy. Năm 2015, hai chương trình truyền hình PBS “Frontline” và ProPublica cho trình chiếu bộ phim “Khủng bố tại Little Sài Gòn/ Terror in Little Saigon,” do A.C. Thompson chủ biên và Tony Nguyen, cố vấn sản xuất. Little Sài Gòn vô cớ bị kéo vào với hoạt động của tổ chức kháng chiến của Đệ Đốc Hoàng Cơ Minh và rất bất nhân lần bắt công nối kết với cơ quan K.9 (?) của mặt trận HCM.

Năm Little Sài Gòn thành hình (1986) cụm từ “Khủng bố/Terrorist” chưa có, nó chỉ được phổ quát từ sau biến cố 911 năm 2001. Và cho dù khủng bố đích thực, khủng bố thuần chủng người Pakistan như hai vợ chồng Syed Rizwan Farook, Tashfeen Malik trước khi ra tay giết 14 đồng sự và gây thương tích cho 22 người khác tại Regional Center ở San Bernadino, CA trong ngày 2 tháng 2, 2015 đã hô lớn “Allahu Akbar,” vẫn được TT Obama, giới truyền thông thiên tả khiên dè gọi chỉ là “nghi can/suspect”! Nhưng qua Terror in Little Saigon, tập đoàn làm phim gồm những danh tính phản chiến thân cộng nổi tiếng (chỉ không bằng Jane Fonda, John Kerry)

Rick Rowley, A.C Thompson đã nói kết một cách nham hiểm, ác độc hình ảnh sinh hoạt tại Little Saigon với những cuộc diễn hành Tết của đội ngũ cựu quân nhân (lớn tuổi) Quân Lực VNCH với.. “thành phần sĩ quan do Mỹ huấn luyện tại Miền Nam và khi chiến tranh do Mỹ vũ trang và tài trợ chấm dứt (1975), và chúng tôi (thành phần phản chiến thiên tả -PNN) bảo với họ rằng: Chiến tranh đã chấm dứt, nhưng đối với họ “Chiến tranh không hề chấm dứt! Tôi (Rick Rowley) muốn nói: Họ vẫn tiếp tục chiến đấu. Và chiến trường không cần phải cách xa đến 9,000 dặm (nơi Miền Nam VN) mà ngay ở đây, ngoại ô Houston, TX!!

Cách biện giải của Rick Rowley toát ra điều ác hiểm khi y ta kết luận: Nhóm chiến binh Afghanistan Mujahideen cũng thế, khi chúng ta (Người Mỹ) bảo chiến tranh chấm dứt thì chúng vẫn tiếp tục gây nên cuộc máu lửa! Rick chỉ không thể nói rõ hơn: Nhóm khủng bố Mujahideen tiếp tục chiến tranh ở Afghanistan, nhóm “khủng bố người Việt” thực hiện ngay tại Houston với cái chết của ký giả Đạm Phong ! Xin nhắc lại: Đạm Phong bị giết tại Houston, TX năm 1982 - Năm 1986 Little Saigon mới thành hình - Một nơi cách xa hiện trường án mạng 1,540 dặm! Khủng bố nào nơi Little Saigon hãy chỉ xem?!

A. C Thompson, Rick Rowley với Terrorist in Little Saigon hoặc tiếp sau này Vietnam War của Ken Burns, Lynn Novick (2017) là những sản phẩm thứ cấp của loại phim tài liệu lịch sử của truyền thông Mỹ tường trình về một cuộc chiến tranh mà

năm đời Tổng Thống Mỹ không tìm ra cách giải quyết! Bởi vấn đề chính không phải tại VN, nơi Sài Gòn với TT N Đ Diệm và các tướng lãnh quân đội Miền Nam; vấn đề cũng không phải từ HCM ở Hà Nội mà bản thân các cấp lãnh đạo Mỹ không hề hiểu (đúng) là Ai? Làm gì? Như thế nào? Tương tự hiện nay, nước Mỹ đang căng thân giải quyết vấn nạn sinh/tử từ Bắc Kinh cũng do từ Nixon, Ford, Carter... cho đến Obama, Trump làm sao hiểu ra (hiểu đúng) những tính toán của Trung Nam Hải với Mao, Đặng, cụ thể với Tập Cận Bình hiện nay?

Điển hình là Bill Clinton do đã nhận định nông cạn đồng thuận để Bắc Kinh gia nhập WTO và hưởng quy chế Tối Huệ Quốc từ năm 2000! Bill Clinton không đơn độc một thân thực hiện quyết định quan trọng này, nó được hình thành từ Chiến Tranh Việt Nam với Thông Cáo Thượng Hải 1972. Cụ thể qua sự kiện Mỹ đồng thuận để Trung Cộng chiếm Hoàng Sa của VNCH (19/1/1974) – Tiền đề của bi kịch Biển Đông tại hôm nay. Nhưng đây là vấn đề của Mỹ, của Tàu không của chúng ta với bài viết này.

Riêng với Người Việt, những Tony Nguyễn, Nguyễn Thanh Tú, những kẻ đang tiếp tay xô sập Little Saigon không được phép nại có quan điểm cá nhân, tai nạn của bản thân gia đình mình để đánh tráo Nỗi Đau Chung của toàn Dân Tộc, của Miền Nam Nước Việt nơi chôn đã thai sinh, nuôi dưỡng người cha quá cố của anh ta.

Chỉ có Miền Nam VN, chế độ VNCH mới tạo nên cho cá nhân người cha ấy một danh tính, một nghề nghiệp: Ký Giả Đạm Phong. Little Saigon hoàn toàn vô can đối với cái chết của sáu ký giả Dương Trọng Lâm, Nguyễn Đạm Phong, Phạm Văn Tập, Đỗ Trọng Nhân, và Lê Triết. Và cuối cùng, tại sao không nhìn ra cội nguồn cái chết oan khuất bất hạnh của sáu ký giả, của chính Đê Đốc Hoàng Cơ Minh và các chiến sĩ của Mặt Trận nơi biên giới Thái-Lào. Tất cả bi kịch nằm trong tổng thể Làn Thật Chết Với Quê Hương từ ngày nước mắt nhà tan, 30 Tháng 4/1975. Không hề có “Khủng Bó nơi Little Saigon” mà đây là Miền Đất Hy Vọng cuối cùng chúng ta phải cố gắng bảo vệ, duy trì. Hãy tưởng tượng nên điều cụ thể: Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn không có Little Saigon? !

412- Hãy đánh sập hệ thống dân cử Người Mỹ Gốc Việt!

(Trước khi bắt đầu Phân Đoạn #412 này, chúng tôi có lời minh xác: Bản thân PNN không là thành viên của bất cứ tổ chức chính trị nào Mỹ hay Việt; cũng không có liên quan sinh hoạt chính trị, đảng phái, hội đoàn (kể cả các tổ chức, hội đoàn quân đội Cựu Quân Nhân QLVNCH) do tâm lý, tính chất vốn sẵn có từ trước 1975 nơi Miền Nam với hai căn cước cố định: Hướng Đạo Sinh thuở niên thiếu - Quân Nhân QLVNCH thuở thành nhân cho đến hiện nay.

Cũng bởi, quỹ thời gian còn quá ít cho những dự án có tính văn học-lịch sử mà bản thân vô cùng bận rộn với từng ngày còn lại ở tuổi quá 70. Thế nên, nếu phải đề cập đến những nhân sự Người Mỹ gốc Việt thuộc chính giới, xã hội Mỹ vì đây là những điển hình cụ thể cần có cho bài viết chứ không do từ cảm tính tính “yêu/ghét - ủng hộ/chống đối” đối với thành phần nhân sự mà người viết không hề tiếp xúc, gặp mặt).

Cần phải nhắc lại nếu Mặt Trận Chính Trị với chiến dịch “Tạo nên “vấn đề giả - Khủng bố ở Little Sài Gòn/Terrorist in Little Saigon” chưa đủ để bày ra trước công luận Mỹ, và tâm lý người Việt một Little Saigon “đáng sợ” về mặt chính trị-xã hội

(Phần mặt trận văn hóa – xã hội sẽ được trình bày ở phân đoạn sau) do nơi đây là diễn trường chính trị của các dân cư người Mỹ gốc Việt mà kết quả sơ bộ của cuộc bầu cử giữa kỳ ngày 6/11/2018 cho thấy rất nhiều ứng viên gốc Việt đã giành chiến thắng ở nghị trường Quốc Hội các Tiểu Bang Hoa Kỳ.

Trong số tân dân biểu có Tyler Diệp, 35 tuổi, người của đảng Cộng Hoà, nguyên là Phó Thị Trưởng Thành Phố Westminster, Với thắng lợi của Tyler Diệp, ghế dân biểu tiểu bang của Hạt 34 (Phần lớn nằm trong địa bàn Quận Cam, Nam Cali) vẫn còn trong tay người Đảng Cộng Hoà, trong khi Thượng Nghị sĩ Janet Nguyễn, cũng thuộc Đảng Cộng Hoà tái ứng cử nhiệm kỳ hai, và đã thất bại trước ứng viên Tom Umberg, Đảng Dân Chủ. Sự kiện bầu giữa kỳ 2018 có nhiều chi tiết, liên quan đến giới dân cư Việt, Mỹ thuộc nhiều hạt bầu cử khắp Tiểu Bang Cali, tuy nhiên chúng tôi chỉ tập trung về trường hợp thất cử của Thượng Nghị Sĩ Janet để dẫn chứng về cuộc Tổng Công Kích – Tổng Nổi Dậy Canh Tý của Bộ Chính Trị Hà Nội với mục tiêu: Đánh sập hệ thống dân cư Little Saigon!

Cần mở một đầu ngoặt tại đây: Có một cơ quan của đảng CSVN hầu như ít được giới quan sát chính trị- quân sự- ngoại giao để ý đến đây là Ban Tổ Chức Trung Ương Đảng CSVN. Đây là cơ quan trực tiếp thuộc Bộ Chính Trị, Ban Bí Thư có nhiệm vụ thực hiện các chính sách lớn thuộc lĩnh vực tổ chức cán bộ, đặt để nhân sự của hệ thống chính trị trung ương đảng. Cụ thể trong thời gian dài từ 1948 đến 1980, hai nhân sự Lê Văn Lương, Lê Đức Thọ thay phiên nhau nắm giữ vị thế “Trưởng Ban Tổ Chức TUED” để thực hiện hai cuộc chiến tranh 1946-1954; 1960-1975 với hai kỳ kết hòa bình Genève 1954; Paris 1973.

Lần thua cuộc 2018 của TNS Janet Nguyễn gây kinh ngạc cho đa số cử tri người Mỹ gốc Việt tại Quận Cam. Sau ngày bầu cử 6/11/18 kết quả sơ khởi cho thấy Janet Nguyễn dẫn trước đối thủ hơn chục nghìn phiếu, nhưng khi kiểm phiếu cuối cùng được đếm vào ngày 4/12 thì bà đã thua ứng viên dân chủ Tom Umberg trong khoảng cách sát sao. Trong tổng quát, giới quan sát nhận định vì Janet Nguyễn là người Đảng Cộng Hoà trong khi cử tri Dân Chủ (đa số ở Cali) đã thắng tay gạt bỏ những ứng viên liên hệ đến Cộng Hoà.

Nhưng hơn hẳn thế, sự thật Janet Nguyễn thua là vì đã tạo ra nhiều phản ứng bất lợi trong cộng đồng người Việt ở Quận Cam; Janet Nguyễn đã công khai bày tỏ bất đồng ngay cả với dân cư gốc Việt khác tuy cùng đảng như với Giám Sát Viên Andrew Đỗ, với Thị Trưởng Westminster Tạ Đức Trí, Phó Thị Trưởng Tyler Diệp. Nếu Janet Nguyễn không chỉ trích, chống đối Tyler Diệp, phần lớn số phiếu đưa người này đến chiến thắng cũng sẽ ủng hộ Janet Nguyễn vì Hạt 72 của hạ viện tiểu bang nằm trong Hạt 34 của thượng viện.

*Kể từ khi Tony Lâm là ứng viên gốc Việt chính thức được bầu chọn vào hội đồng thành phố Westminster năm 1992, trở thành dân cư gốc Việt đầu tiên tại Mỹ, sau hơn phân tư thế kỷ đã có nhiều người Việt tham gia vào chính trường Hoa Kỳ, Nhưng nội bộ **Cộng Đồng Người Việt còn quá nhiều bất đồng, cũng như khối cử tri gốc Việt ở những nơi sống tập trung như Quận Cam, San Jose chưa xử dụng lá phiếu một cách đồng đều để đạt được nhiều hơn những thắng lợi chính trị. Hơn thế nữa (tâm lý) một số đồng người Việt xem sinh hoạt chính trị như chuyện sống chết nên đã xỉ vả, tấn công đối thủ như kẻ thù không đội trời chung nếu không cùng đảng, không cùng quan điểm.***

Cán bộ cộng sản gài đầy ở Nam- Bắc Cali đã tháy ra điều căn bản: **Sự mâu thuẫn giữa các dân cư Người Mỹ gốc Việt là một thực tế – Và sự phân liệt giữa thành phần cử tri của ứng cử viên này đối với ứng cử viên kia là một thực tế khác.** Cho dẫu tại Westminster, thành phố có mật độ cư dân gốc Việt cao nhất ở Mỹ là 55%, Thị Trưởng Tạ Đức Trí tái đắc cử với 75% số phiếu. Hai ứng viên Tài Đỗ và Chí Charlie Nguyễn về nhất và nhì trong số 13 ứng viên để được vào hội đồng thành phố. Và Thành Phố Garden Grove có các nghị viên Thu Hà Nguyễn, và Phát Bùi tái đắc cử vào hội đồng thành phố - **Tất cả có đủ yếu tố mầm mống tạo nên một sự phân liệt nếu biết “tổ chức” và tài chánh dồi dào – Hai yếu tố “Ban Tổ Chức TUD” không thể thiếu. Hoàng Kiều được xử dụng - Và xử dụng rất có hiệu quả!**

Trước 1975 ở VN, và ở Mỹ sau 1975 cho hết Thế Kỷ 20, qua thập niên đầu tiên của Thế Kỷ 21, Hoàng Kiều vẫn là một tên gọi không một ai hay biết! Cho dẫu y đương sự thuộc về một gia tộc tiếng tăm nơi miền Nam - Tộc họ Hoàng gốc Triệu Phong Quảng Trị với Nhạc Sĩ Hoàng Thi Thơ trong lãnh vực nghệ thuật, âm nhạc. Nhạc sĩ Hoàng Thi Thao đồng vai thứ bậc với Hoàng Kiều nổi tiếng với ngón đàn vĩ cầm điêu luyện từ thập niên 1950'. Mãi đến năm 2013, với chức năng chiếm giữ 37% cổ phần trong Tổ Hợp Shanghai RAAS Blood Products Co., Ltd; có cổ phần trong hệ thống chứng khoán Shenzhen Stock Exchange, Hoàng Kiều thủ đắc một tài sản ước tính 3. 8 Tỷ Đô La, được Tạp Chí Forbes xếp hạng vào thành phần tỷ phú thế giới.

Có tiền, Hoàng Kiều tiến tới “mua tiếng tăm” như phần đông nếu không nói hầu hết của những kẻ gọi là “tỷ phú, đại gia” người Việt dưới chế độ CSVN hiện tại. Nhà Lê Khả Phiêu trang hoàng cặp ngựa voi lớn nhất Đông Dương chiếm đoạt từ Phòng Khánh Tiết Dinh Độc Lập; nhà Nông Đức Mạnh thiết trí bàn ghế nạm vàng; chủ tịch quốc hội Kim Ngân sở hữu 300 bộ áo dài màu mè lòe lẹt.

Tương tự, để tiến tới sự nổi danh, Hoàng Kiều nối kết liên hệ với những cô gái trẻ tuổi hàng con cháu mà khả năng, tài năng không gì hơn là choàng lên người những y trang thô tục gàn như trần truồng tại các đại hội liên hoan phim ảnh ca nhạc, thời trang giải trí thế giới. Cũng nên nói thêm, HK chuyển qua cách mua danh tiếng với đám nữ nhân gọi là hoa hậu, người mẫu kia sau khi đã đóng vai kẻ từ thiện.

Diễn hình, HK tặng một chi phiếu \$5 triệu cho Quỹ Phục Hồi Bão Harvey, Houston trong Tháng 9, 2017. Tháng Ba, 2017 Hoàng Kiều cũng đã tặng một chi phiếu cũng \$5 triệu để giúp đỡ người dân bị lụt ở San Jose, California. Nhưng của cho không bằng cách cho, tấm lòng chân thành của kẻ từ nhân rất khác xa hành vi trình diễn của kẻ mua danh (Tương tự như dụ ngôn bà già nghèo với ba đồng tiền kẽm có giá trị hơn hẳn 10 đồng tiền vàng của kẻ vua chúa trong Kinh Thánh Tân Ước) – **Những khoản tiền bạc triệu đô-la cứu trợ kia không cho HK cái “danh tiếng” mà y mong muốn, HK chuyển qua kế hoạch mua danh trong lãnh vực chính trị nơi diễn trường Little Saigon - Đúng vùng mục tiêu của Nghị Quyết 36/BCT/ĐCSVN – Hoặc cả hai cùng tính chung một mục tiêu.**

Trước khi tiếp tục câu chuyện với HK, cũng nên lưu ý đến khía cạnh, **HK chuyển hoạt động sang lãnh vực chính trị phải chăng để cứu nguy lần suy giảm tài chánh (HK đã bị gạt khỏi danh sách tỷ phú của Forbes), mở hướng tấn công chính trị để cậy Hà Nội yểm trợ tài chánh và nơi xa hơn có thể là Bắc Kinh, Thượng Hải (?)**

Vấn đề này sẽ trở lại ở phần sau – Đây là cách tính toán chủ quan và ngu muội mà bản thân Trần Trường đã gặp phải trước khi về nước chịu đòn cộng sản.

Tương tự những thành phần “Việt Kiều yêu nước” đã phải bỏ của cứu lấy thân sau khi nghe lời khuyến dụ “quê hương là chum khế ngọt” rêu rao từ Hà Nội. Chúng ta trở về mặt trận Little Saigon với công cụ HK mà Việt Cộng/Trung Cộng đang điều hành, chỉ đạo. Bài viết chỉ tập trung với Việt Cộng

Lý Tổng là một danh tính lớn với quá trình chiến đấu chống cộng sản sau 30 Tháng 4, 1975. Với bốn lần bị kết án, 32 năm tù giam; ba lần xử dụng máy bay bay vào Việt Nam và Cuba thả truyền đơn hô hào người dân nổi dậy chống nhà nước độc tài của hai nơi này. Lý Tổng qua đời 5, tháng 4, 2019, được an táng vào ngày 21 tại Nghĩa Trang Westminster Memorial Park, Westminster - Tang lễ Lý Tổng đương nhiên xứng đáng được Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn CS tổ chức trang trọng.

Hoàng Kiều **không ngẫu nhiên** tra tay vào cuộc lễ (Hành vi, hoạt động tiếp theo của HK sau này sẽ chứng minh nhận định này). HK đã biến thành tang lễ Lý Tổng thành một cuộc trình diễn bát nháo với Trưởng Ban Tổ Chức Đỗ Văn Trọn, một người hoạt động văn hóa truyền thông thứ cấp ở địa phương San José, nhân sự này cũng là chuyên viên giao dịch địa ốc cho những khách hàng đến từ trong nước.

Điều quan trọng là sau lễ tang Lý Tổng, HK chiếm được lòng tin một số cựu quân nhân (**phần lớn thuộc Binh Chung Không Quân**) và sĩ quan cảnh sát do người anh Lý Tổng, Lê Xuân Nhuận là một trung tá ngành Cảnh Sát Đặc Biệt; **Nghị Viên Phát Bùi**, chủ tịch tổ chức Đại Diện Cộng Đồng Miền Nam Cali và số đông đồng bào tham dự lễ tang do lòng mến mộ đối với Lý Tổng.

Hoàng Kiều tiếp ra tay phát triển credit thu nhận được từ lễ tang Lý Tổng qua Đại Nhạc Hội “Tình Hồng Cho Em”, Thứ Bảy, 20/7/2019 tại Microsoft Theater, Los Angeles. Trước tiên, HK “hào phóng” bao xe đưa khán giả từ vùng Little Saigon lên Los; khán giả không những được xe đưa rước, phát hộp thức ăn miễn phí, còn được mời đến xem hát không mất tiền..

Nhưng coi chừng, do đoàn xe sau khi đổ khách xuống đã biến mất, đám khán giả không thể trở về, đương nhiên phải ở lại dự phần đầu cuộc trình diễn để chứng kiến HK xuất hiện với trang phục quái dị của tuồng hát Tàu và nghe HK. chưởi! HK chưởi tất cả những ai không đồng ý với trò bát nháo của y, nhưng quan trọng hơn hẳn trong “bài chưởi” là **miệt thị cuộc chiến đấu chống cộng sản của Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn đã đổ máu xương từ sau 30/4/75 xây dựng nên và kiên trì tiếp tục.**

HK không chưởi một mình và lén lút, y **chưởi công khai có sự chứng kiến, và dự phần (im lặng) của thành phần sĩ quan không quân, cảnh sát, nghị viên thân phục được** từ Lễ Tang Lý Tổng. Hoàng Kiều không chỉ là một “businessman” nhưng là một “bad faith businessman”.

Cuối cùng, từ căn cứ địa vùng Thousand Oak, bắc phi trường Los, Hoàng Kiều ngang nhiên lật ngửa vấn đề qua lần tiếp xúc với Vicky Nguyễn 2 tháng 12, 2019, của báo Anh Ngữ, địa phương Westminster: **Tôi chi ra \$500,000 để bãi nhiệm đám lãnh đạo Thành Phố Westminster** Dẫu Westminster không thuộc vùng cư ngụ của y ta. Hoàng Kiều giải thích: “Tôi kiếm được nhiều tiền, nhưng cũng cho đi rất nhiều. Ngoài phần

cứu tế nhân đạo, về mặt chính trị, tôi yểm trợ thành phần lãnh đạo và những ứng viên đảng Đảng Cộng Hòa” KH nói rõ: “Thị Trường Trí Tạ là một trong những người được tôi yểm trợ.”

Hoàng Kiều giải thích thêm. Yểm trợ họ (thành phần đảng viên CH nay đang tại chức) lúc khởi đầu, nhưng nay họ không hợp nhất với nhau! Y công khai chỉ trích Thị Trường Westminster, Nghị Viên Kimberly Hồ, Chi Charlie Nguyen. Kết luận, Hoàng Kiều buông lời đạo nghĩa: “Quả thật, tôi rất lấy làm xấu hổ nên phải ra tay cứu nguy và lập lại giá trị, uy tín của Người Mỹ gốc Việt...” Ngôn ngữ trong buổi trả lời phỏng vấn với Vicky Nguyễn (2/12/2019) rất khác xa so với lần phát biểu trước 3000 khán giả buổi Đại Nhạc Hội “Tình Hồng Cho Em” - Loại ngôn ngữ được Bác Sĩ Chris Lữ, một người đồng hương Quảng Trị thuộc thế hệ Người Mỹ gốc Việt thứ hai đánh giá: **(HK) đã tự hạ thấp xuống ngang tầm với phường “đá cá lặn đura”.**

Lời kết luận (đầy nhân nghĩa) của Hoàng Kiều cuối cùng mang một nội dung và tinh thần của bài viết phổ biến trên Báo Thời Nay (Số ngày 19/12/2018) về sự thất bại của Thượng Nghị Sĩ Janet Nguyễn: “Ngày 6/11/2018, sau khi kết quả kiểm phiếu sơ bộ bầu cử Thượng Nghị Viện bang California (Mỹ) công bố, Janet Nguyễn hân hoan tuyên bố thắng cử, khẳng định: “kết quả hôm nay cho thấy sức mạnh và sự đoàn kết của cộng đồng chúng ta” và mạnh mẽ huênh hoang sẽ “đánh sập Đảng Cộng sản Việt Nam”! Và sự đời thật oái oăm, tiếp tục kiểm phiếu thì dần dà số phiếu vượt trội của Janet Nguyễn bị thu hẹp, tới kết quả cuối cùng thì Janet Nguyễn lại là người thất bại, phải nhường ghế cho ông Tom UMBERG.

Nhiều người Mỹ gốc Việt lại quy trách nhiệm về chính Janet Nguyễn, họ khẳng định Janet Nguyễn là một kẻ bất nhân, bất nghĩa, bất tín... Đáng chú ý, có ý kiến cho rằng Janet Nguyễn thất cử vì hàng hái chống cộng và kết quả bầu cử lần này cho thấy xu hướng của cộng đồng người Mỹ gốc Việt đã thay đổi. “Món chống cộng kiểm phiếu của ứng cử viên gốc Việt đã hết ngon...”! Áu cũng là sự đời và sự kiện Janet Nguyễn thất cử càng cho thấy thói bất lương không có chỗ dưới mặt trời!” Báo Thời Nay quả thật đã “phản ảnh trung thực” dư luận “đồng bào người Việt (Nơi vùng Little Saigon) luôn yêu mến đảng, nhà nước XHCNVN!!

Bởi, Báo Thời Nay là ấn phẩm của Báo Nhân Dân, cơ quan ngôn luận trung ương của đảng CSVN có địa chỉ số 7 Hàng Trống Hà Nội. Có một chi tiết không đồng bộ giữa bài viết từ Thousand Oak, CA của Vicky Nguyen với bài báo của Tư Nguyễn nơi 7 Hà Trống Hà Nội.. Một bên đánh Janet Nguyễn/Một bên bình Janet Nguyễn đánh Trí Tạ! Nhưng không hề gì, màn khói mù càng dày, hỗn loạn càng cao?! **Janet Nguyễn thất cử hay tái đắc cử; bài nhiệm được Trí Tạ, Kimberly Hồ, Chi Charlie Nguyễn hay không không phải là ĐIỂM mà chỉ là những DIỆN: BÀY RA TRƯỚC CHÍNH GIỚI, DƯ LUẬN, BÁO CHÍ MỸ, CỘNG ĐỒNG NGƯỜI VIỆT MỘT HỆ THỐNG DÂN CỬ NGƯỜI VIỆT GỐC MỸ THAM NHỮNG, PHÂN HÓA, BẤT LƯƠNG, BẤT NGHĨA.** Hiểu chưa? Hiểu chưa? Cách Hoàng Kiều hạch hỏi 3000 khán giả Người Việt tại Đại Nhạc Hội “Tình Hồng Cho Em” , 20/7/2019 tại Microsoft Theater, Los Angeles. **Hiểu chưa?!**

42- Mặt Trận Xã Hội-Kinh Tế; Văn Hóa –Truyền Thông Báo chí

421- Có còn không Sài Gòn nơi Little Saigon?

Hơn mười năm trước, đầu thế kỷ 21, trước khi Nghị Quyết 36 phát động, vùng Little Saigon cho Người Việt Tỵ Nạn một cảm giác “Thân mật bình yên/Cứ như ở Sài Gòn

trước 1975 vậy”. Cảm giác này rất thật khi bước vào những quán ăn với chủ nhân và người chạy bàn mang nét sắc của Sài Gòn, của Miền Nam không hề sai trật. Nhưng nay, tất cả những nét tốt lành của Sài Gòn/Little Saigon hầu như đã biến mất, gần như mất hẳn?! Điển hình chủ nhân và quán ăn Phụng Hoàng (tên hiệu trước 1975 ở Chợ Lớn) với những món ăn thuần túy Miền Nam nay đã hoàn toàn thay đổi với người chủ mới và thực đơn mới. Nhưng quan trọng hơn hẳn là băng hiệu “Sáu Vạn Tám” với Số 68 rất lớn nổi bật. Có phải là vô tình chăng? Hoàn toàn không là vậy. Vì danh từ số lượng “VẠN” KHÔNG HỀ ĐƯỢC XỬ DỤNG NƠI MIỀN NAM cho dù là người, gia đình chính gốc người Bắc di cư vào Nam từ trước 1945, sau 1954. Bởi “Sáu Vạn Tám với Số 68” là DẤU HIỆU NHẬN BẠN, tương tự như giải vải màu Đỏ đeo trên áo trong Tổng Công Kích-Tổng Nổi Dậy Mậu Thân 68; là băng Đỏ đeo trên cánh tay trong Tổng Công Kích-Tổng Nổi Dậy 75! Là dấu hiệu nhận bạn/Địa điểm tập trung nơi Little Saigon hôm nay.

Người viết không quá nhiều tưởng tượng xin dẫn chứng thêm với quán Tài Bửu mà chủ nhân là người quen thân từ thập niên 60 ở Đà Lạt. Tài Bửu với món ăn, bàn ghế, cách trang trí, nhạc nền là thuần túy sản phẩm, tính cách của văn minh Pháp. Nhưng qua chủ nhân mới, quán đổi thành Mẹt với cung cách tiếp khách, thực đơn hoàn toàn đổi khác! Mẹt là một vật dụng không tồn tại trong sinh hoạt nông thôn Miền Nam, vì nông nghiệp Miền Nam trù phú, lớn hơn về sản phẩm và số lượng hơn nên những vật dụng như mẹt, mùng, thúng. dần biến mất. Và chắc một điều, ngôn ngữ miền Nam không dùng danh từ “Mẹt” để diễn đạt một hình dáng, mặt người có hình dạng của cái Mẹt. Tuy nhiên, danh xưng Mẹt chỉ được xử dụng trong một thời gian và “dấu hiệu nhận bạn” này đã được thay thế bằng một danh hiệu khác dễ nghe, dễ nhớ, dễ nhận hơn..

Tóm lại, Sáu Vạn Tám với Số 68, Mẹt. không xuất hiện lẻ loi, ngẫu nhiên, chúng được “phối hợp” cùng lẫn với “Quê Anh-Quê Em: Hương Đồng Cỏ Nội, Tràm Chim, Coq Au Vin, Hà Nội Phố..” những danh hiệu mang “sắc màu quê hương; tổ quốc thân thương; đất nước giàu đẹp..” Những băng hiệu trước Nghị Quyết 36 hoàn toàn không có! Cũng như trước 1975 tìm đâu ra nơi Sài Gòn, Đà Nẵng, Nha Trang, Cần Thơ, Vĩnh Long.. những băng hiệu, quán ăn như thế?! Những danh xưng, danh từ, tính từ.. chỉ có từ cuộc đời “hoành tráng”, do những con người “trí tuệ”; khả năng phát biểu “chất lượng”, chiếm giữ những tài sản “khủng”.

Thành phần dân cư “mới” vừa được kể ra này trước Nghị Quyết 36 không có mặt nơi Little Saigon; nếu có, họ cũng kín đáo che dấu lần mới đến đất Mỹ do tự biết không thuộc diện di tản 30/4/1975, Đoàn Tự Gia Đình, Chương Trình HO, hoặc những thành phần đến Mỹ sau cùng do Chương Trình HO Mở Rộng mà TT Bush ký năm 2002 từ Tu Chính Án McCain vận động. Tóm lại, “cư dân Little Saigon mới” KHÔNG LÀ những người đến Mỹ từ Miền Nam sau lần quốc nạn, 30/4/1975.

Nay, thành phần cư dân Little Saigon mới không cần che dấu xuất xứ lý lịch nữa. Bởi từ yêu cầu và mục đích của Chương Trình EB-5 Immigrant Investor Visa được Đạo Luật Di Trú/Immigration Act 1990 ấn định: Thành phần Di Dân Doanh Nghiệp/Immigrant Investors chính thức trở thành Thường Trú Nhân, danh từ thông dụng “Người Có Thẻ Xanh” nếu đầu tư một số tiền từ \$ 500,000 đến 900,000. Số tiền \$500,000 - \$900, 000 là quá lớn KHÔNG HỀ CÓ/KHÔNG THỂ CÓ đối với cá nhân, gia đình Người Việt Miền Nam đến Mỹ từ trại tỵ nạn, sau thời gian dài tù tội hàng chục năm kể từ 1975.

Cho dù cả cha, mẹ, các con đều đi làm kể từ ngày đặt chân đến Mỹ! Nhưng đối với một “đại gia tư bản đồ” những cá nhân, gia tộc có liên hệ đến “nhóm lợi ích”, thành phần chủ đạo chính trị- kinh tế-tài chính ở VN hiện tại, có quyền xét dự án cho thuê Ba Đặc Khu trong vòng 99 năm; những nhóm lợi ích quyết định nên các trận đánh chiếm Dương Nội, Hà Đông; Đồng Tâm, Ấp Thái Hà Hà Nội; Cồn Dầu, Quảng Nam-Dà Nẵng; khu đất vàng của Họ Đạo Thủ Thiêm, vườn rau Lộc Hưng ở Sài Gòn.

Với thành phần “đại gia đồ” này, \$500,000, hoặc \$900,000 chỉ là món tiền nhỏ nhoi không đáng kể! Họ không nói điều ngoa ngôn hay làm hành vi bất cập. Khu “ghetto Đỏ” ở Huntington Beach đã thành hình, đang phát triển, củng cố. Những khu Biệt Cư/Division ở Newport Coast đang dần được thiết lập.. Tốc độ thành hình mau đến nỗi Google không kịp thiết lập bản đồ đường sá. Từ những căn cứ lùm chỉ huy này, các hàng quán dọc đường Bolsa, Brookhurst, Westminster, Magnolia.. là những cứ điểm tiền phương đang dần được “hồng hóa” không gặp một trở ngại nhỏ nào.

Bởi khách hàng (mới) luôn có đủ từ sáng, trưa, chiều, tối.. Cũng như mạng lưới dày đặt quán ăn, quán nhậu, quán bia ôm, cà phê ôm ở Sài Gòn, nơi các tỉnh vùng đồng bằng Sông Cửu Long, ở Cao Nguyên Trung Phần luôn sẵn sàng “phục vụ” thực khách với “văn hóa âm thực” từ “thủ đô” Hà Nội, thành phố cảng Hải Phòng, miền Bắc Xã Hội Chủ Nghĩa tiên tiến, văn minh đem vào!! Cuộc Tổng Công Kích –Tổng Nổi Dậy Canh Tý 2020 hiện thực rõ nét nhất nơi mặt trận cuối cùng kể tiếp sau..

422-Văn Hóa-Truyền Thông- Báo Chí: Cánh tay Sài Gòn nối dài bị chặt đứt!

Little Saigon trước đây hơn 10 năm cho chúng ta cảnh sắc, sinh hoạt của “Sài Gòn trước 75” với hệ thống đài phát thanh rộn rã hoạt động 24/24.. Đài Little Sài Gòn; Đài Radio Bolsa của Việt Dzũng. Hệ thống đài phát thanh xử dụng những xưởng ngôn viên với cách phát âm đặc thù của miền Nam trước 1975 cho dù đây là người gốc Miền Bắc, miền Trung; các bản tin do những thông tin viên, biên tập viên đi từ Sài Gòn, là người Sài Gòn biên soạn qua lời văn, từ ngữ xử dụng.

Những từ ngữ của chế độ cộng sản Miền Bắc, của miền Nam “sau giải phóng” như cách gọi trong nước hoàn toàn không hề xuất hiện/không thể xuất hiện/không được phép xuất hiện. Cũng nở rộ một hệ thống đài phát thanh mini với nội dung đã kích một cá nhân, một phe phái đối nghịch với cá nhân chủ trương đài phát thanh ấy. Hiện tượng này rộ nở và cũng chóng tàn. Hai đài Phát Thanh Little Saigon, Radio Bolsa vững vàng chuyển đạt ý, lời của một nền phát thanh hậu Sài Gòn không đứt đoạn.

Trở lại với Việt Dzũng để có thể hình dung ra một thời phát triển âm nhạc và truyền hình của Người Việt ở Mỹ, nơi hải ngoại, tại địa phương Little Sài Gòn. Bài hát "Một Chút Quà Cho Quê Hương", "Lời Kinh Đêm", "Tình Ca cho Nguyễn Thị Sài Gòn" của Việt Dzũng là những ca khúc tiêu biểu cho nền âm nhạc lưu vong sau 30/4/1975, cũng tương tự như "Sài Gòn Vĩnh Biệt" của Nam Lộc; Đêm Nhớ về Sài Gòn của Trâm Từ Thiêng; Sài Gòn Niềm Nhớ Không Tên của Nguyễn Đình Toàn.. Hệ thống những ca khúc lưu vong hợp với nền tảng “Nhạc Vàng: của Sài Gòn, của Miền Nam được xây dựng từ sau 1954 cho đến 1975 vô tình một cách hợp lý kiến tạo nên một gia tài âm nhạc lớn lao đối với người trong nước và ở nơi hải ngoại.

Tác động của Nhạc Vàng (trước, sau 1975) đã tạo nên sức công phá mạnh đến nỗi trong cuộc họp tổng kết những hoạt động văn hóa văn nghệ năm 2019 tại Sài Gòn, Trần Long Ân (một người sinh trưởng miền Nam, trưởng thành tại Sài Gòn, được đưa ra Hà Nội năm 1970), Chủ Tịch Liên Hiệp Hội Văn Học-Nghệ Thuật Thành Phố HCM xác nhận qua buộc tội giả trá: Nền văn học, nghệ thuật của miền Nam trước năm 1975 là “độc hại” vì “xuyên tạc đường lối đúng đắn của Đảng.

Nền Văn Học- Nghệ Thuật này 45 năm sau 1975 không thể tẩy xóa!” Ngày 30/4/1975 đã là MỘT THẤT BẠI.

Nhưng nói đi thì cũng phải nói lại, kho tàng âm nhạc, nghệ thuật của Miền Nam tái dựng (thành công) nơi Little Saigon đến nay (Từ thập kỷ thứ nhất của thế Kỷ 21) phải rơi vào tình trạng của một Sài Gòn bị đứt đoạn, bị tiến công, đánh phá! Hiện tượng này xảy ra cùng lần với Trung Tâm Sản Xuất Băng Nhạc ASIA và Đài Truyền Hình SBTN, hai cơ sở nghệ thuật- truyền hình đã một lần là hai sản phẩm song sinh, cùng nhau phát triển hài hòa tốt đẹp.

Cũng để cụ thể hóa cho nhận định này, chúng tôi lại cậy đến Việt Dzũng vì anh đã là người cộng tác với Video Asia 9, Tình Ca Chọn Lọc 75-95 (1995), tiếp theo giữ vai trò người dẫn chương trình (MC) trong các Đại Nhạc Hội của Trung Tâm Asia. Từ sự cộng tác của Việt Dzũng, Nam Lộc, Trúc Hồ, Trung Tâm ASIA đã lên đến đỉnh cao nghệ thuật với những Video ASIA 50 mang chủ đề Trần Thiện Thanh – Anh Không Chết Đâu Anh; hoặc ASIA 58, Những Lá Thư Từ Chiến Trường. **Nhưng sau cái chết của Nhạc Sĩ Anh Bằng, người sáng lập, cố vấn nghệ thuật của ASIA, tiếp lần ra đi của Việt Dzũng, lần Trúc Hồ tách rời ASIA để chỉ lo phân vụ của SBTN. Trung Tâm ASIA chủ thể của vô tuyến truyền hình đấu tranh nơi hải ngoại dần tan rã.** Cũng cần nói rõ, nạn sang băng lậu khiến ASIA thất thu tài chánh qua lớn không thể nào tiếp tục đương cự nổi. Là đài truyền hình đầu tiên phát sóng suốt ngày (24/7) cho Cộng Đồng Người Việt Hải Ngoại, SBTN có nhiều dịch vụ truyền hình cáp ở Hoa Kỳ và Canada, cũng như dịch vụ truyền hình vệ tinh DirecTV ở Hoa Kỳ.

Nhưng từ khi tách khỏi ASIA nên không còn quyền xử dụng các chương trình âm nhạc và ca nhạc sĩ của trung tâm này, SBTN coi như mất hết một nửa sức mạnh về các chương trình ca nhạc, giải trí, cộng thêm sức công phá (rất có hiệu quả) từ hệ thống truyền hình “MIỄN PHÍ” được tài trợ, yểm trợ bởi sức mạng vật chất, kỹ thuật lẫn nghệ thuật và nội dung “vô tính/ phi chính trị” của Nghị Quyết 36, rõ ràng SBTN gần như mất hẳn sức mạnh cơ hữu như đã nhiều lần dựng nên qua các phong trào tranh đấu lớn: Ký Thỉnh Nguyện Thư Gởi Tổng Thống Mỹ Tranh Đấu Cho Nhân Quyền VN, Tháng/2012. Đài SBTN nay cũng phải co cụm và đành lòng chạy quảng cáo cho Hoàng Kiều đòi bãi nhiệm ba dân cử thuộc Hội Đồng Thành Phố Westminster, Tháng 11/2019.

Cuối cùng, mặt trận văn hóa gồm hệ thống nhật báo, tuần báo, tạp chí văn nghệ, tạp chí phụ nữ, thể thao, chuyên môn.. Hệ thống báo có hình thức hiện đại do kỹ thuật in ấn tiên tiến của Mỹ được biên tập bởi một đội ngũ làm báo kinh nghiệm từ Sài Gòn nói dài chuyển ra hải ngoại; nhất là sau 1990 khi bắt đầu Chương Trình HO với những người viết văn, làm báo chuyên nghiệp vốn là quân nhân được thả ra từ các trại cải tạo qua Mỹ trong chương trình HO.

Nhưng đến một ngày không có một thời điểm xác định rõ, giới viết văn, làm báo người Việt nhận ra điều thâm hại: Hệ thống nhà xuất bản Văn Nghệ, Đại Nam, Xuân

Thu.. dần đóng cửa! Nhà Xuất Bản đóng cửa kéo theo hệ thống nhà sách cũng tự động đóng cửa tiếp.. Nhà Sách Tự Lực lớn nhất vùng Little, cũng cả hải ngoại nay phải chuyển qua kinh doanh trà, thuốc để cầm cự; nhà sách hàng đầu Tú Quỳnh nay chỉ chuyên bán vé Đại Nhạc Hội, diện tích nhà sách thu gọn chỉ còn một góc nhỏ, coi như một loại thư viện bỏ túi. Nhà sách Văn Bút còn thảm hại hơn!!

Tuy nhiên, suy sụp và tuyệt vọng hơn tất cả là hệ thống báo chí - Chỉ còn là báo biểu, báo phát miễn phí đến các cơ sở quảng cáo! Ba nhật báo lớn nhất, Việt Báo chuyển qua báo online, chỉ còn báo in ngày thứ Sáu; Báo Viễn Đông rút xuống mức cổ thủ tối thiểu, và cuối cùng Nhật Báo Người Việt, tờ báo hàng đầu của hải ngoại, vượt kỷ lục tồn tại, hoạt động lâu nhất của Lịch Sử Báo Chí Việt Nam.

Thành lập từ 1978 với số phát hành cao nhất, trung bình mỗi ngày gần 17,500 ấn bản và cũng có số lượng rao vặt nhiều nhất trong tất cả các báo Việt Ngữ trên thế giới. Vậy thì có điều gì xảy ra nếu tờ báo lớn độc nhất còn lại này có chuyển động lớn về thay đổi chính sách. Phần viết dưới đây tập trung chủ điểm Báo Người Việt trong giai đoạn cấp thiết này khi kế hoạch Tổng Tấn Công-Tổng Nổi Dậy Canh Tý nay đang tới cao điểm nơi diễn trường Little Sài Gòn mà bài viết đã đề ra.

Ngày 31 tháng 1, năm 2020 Tổng Giám Đốc Hoàng Vĩnh của Báo Người Việt phổ biến một thông báo với nội dung: Thông báo gửi toàn thể nhân viên NV. Xin thông báo cùng các bạn, kể từ ngày Jan 15, 2020, ông Đinh Quang Anh-Thái. và kể từ ngày Jan 24, 2020, ông Đỗ Quý Toàn, hai ông sẽ không còn làm việc với công ty NV dưới bất cứ mọi hình thức nào khác!

Như thế là thế nào? Dẫu không phải là nhân viên hoặc cộng tác viên của NV, nhưng do một cơ duyên đã cho bản thân cá nhân dịp tìm hiểu, giao tiếp với người sáng lập Người Việt, Đỗ Ngọc Yến từ những năm 50, 60 qua các hoạt động Báo Ngàn Khơi (1957), Trại Hương Đạo Trăng Bom (1958); mối giao tiếp càng chặt chẽ hơn trong thập niên 70 khi cộng tác với Đỗ Ngọc Yến qua Báo Sóng Thần, Đại Dân Tộc ở Sài Gòn. Sau hơn nửa thế kỷ quen thân từ Đỗ Ngọc Yến, bản thân dần biết thêm Đỗ Quý Toàn, Đinh Quang Anh Thái và hiểu ra giữa họ có một **Giây Liên Lạc –Mối Ân Tình Huỳnh Đệ Rất Chặt Chẽ.**

Vậy tại sao có lần đổ vỡ quá đỗi bất ngờ và ngạc nhiên như vậy đã xảy ra giữa Người Việt/CEO Hoàng Vĩnh và hai nhân sự Đỗ Quý Toàn, Đinh Quang Anh Thái? Đây là hai nhân sự cốt cán còn lại của Tinh Thần Người Việt xây dựng từ Đỗ Ngọc Yến, Lê Đình Điểu, Vũ Ánh, Nguyễn Xuân Hoàng.. Những Người Bạn mà tôi Đã biết rõ và tin cậy.

Sự Tin Cây được kiểm chứng qua hơn nửa thế kỷ giao tiếp, liên hệ trong hoạt động văn học, báo chí và nhất là hoàn cảnh tù ngục cận kề cái chết sau 30/4/1975 – Sự Tin Cây qua thử thách tử-sinh trong nhà giam cộng sản đối với Vũ Ánh, Đinh Quang Anh Thái không hề thay đổi trong tôi. Cũng như mối Tin Cây bất biến đối với hai Huỳnh Trưởng Hương Đạo Đỗ Ngọc Yến, Đỗ Quý Toàn. Thế nên, tự thân đặt nên mối băn khoăn: Báo Người Việt sẽ như thế nào nếu vắng bóng Đỗ Quý Toàn, Đinh Quang Anh Thái trong trận đấu khốc liệt nơi Little Saigon?

Kết Từ:

Năm 1999, vạn đồng bào nơi Little Saigon đã kéo dài cuộc chiến đấu đến ngày thứ 53. **Năm 2020 này, lực lượng nào sẽ xuống đường can thiệp nếu các “địa điểm nhận nhau/Những vị trí tập trung” như trên đã chỉ ra sẽ đồng loạt mở “nhạc cách mạng”.** Không cần phải quá lộ liễu như “Bác cùng chúng cháu hành quân..” mà chỉ cần.. “Mùa xuân trên thành phố HCM... Trường Sơn Đông-Trường Sơn Tây... Mùa Thu Hà Nội.. “ Làm gì nhau nào? Chúng “ông” chỉ mở nhạc theo yêu cầu của khách! Có luật nào ở Mỹ, nơi Little Saigon mở nhạc “Mùa Xuân trên Thành Phố HCM?

Không ngừng với “nhạc cách mạng”, tiến thêm một bước, các “địa điểm nhận bạn” cũng giữ lại cách của Trần Trường – Treo cờ Đỏ nơi cơ sở buôn bán tư nhân!! Chỉ cần treo một lúc thôi đủ thời giờ để cho các hệ thống Live Stream, You Tube của những tay nắm vùng được mai phục sẵn từ thời Việt Weekly để lại nay học tập kinh nghiệm qua nhiều năm, **có trả tiền công tác từ Tòa Lãnh Sự ở San Francisco** (Có la bao so với số tiền mua nhà nơi Huntington Beach, sang quán ăn ở đường Bolsa).

Và cuối cùng trong quy mô lớn: **Đường Bolsa, Khu Phước Lộc Thọ** đã, đang là điểm nhắm của Việt Cộng lẫn Trung Cộng mà vụ mặc cả mua bán sẽ rất dễ dàng **nếu cuộc bãi nhiệm do Hoàng Kiều khởi động thành công, Hội Đồng Thành Phố Westminster sẽ được thay thế** bởi một thành phần dân cư mới (Mỹ hay Việt không là vấn đề), **chỉ cần nhóm dân cư đặt lại ra các quy định, rút lại những Nghị Quyết Cờ Vàng (phần trên đã trình bày) đại loại: Cờ (Vàng) không được lớn hơn một banner quảng cáo! Khu Phước Lộc Thọ là Asian Village không được treo cờ quốc gia nào hết chỉ trừ cờ Mỹ! Và khu đất trước Phước Lộc Thọ không được sử dụng làm nơi biểu tình chống cộng! Tất cả ĐÁ VẢ ĐANG XẢY RA.**

Nhắc thêm một chuyện cho đầy đủ, **đầu Tháng 6/2019, Cộng Đồng Người Việt tại thành phố Garden Grove** đã đệ đơn phản đối việc giới chức thành phố này **bán khách sạn Hyatt Regency Orange County và một khu đất quy hoạch (thuộc Gaden Grove) cho tập đoàn Shanghai Construction (SCG), một tập đoàn nhà nước của Trung Cộng.** Bởi giới chức thành phố Graden Grove đã thông qua thương vụ này vào cuối 2017.

Khi hội đồng thành phố thông qua với số phiếu 6-0 **CÓ LẤN VẮNG MẶT** của ủy viên **Bùi Thế Phát tức Phát Bùi, Đại Diện Cộng Đồng Người Việt Miền Nam Cali. Phát là nhân sự có mặt đủ trong lần Hoàng Kiều hạch hỏi “hiểu chưa” với 3000 đồng hương Người Việt trong buổi nhạc hội “Tình Hồng Cho Em” tại Microsoft Theater, Los Angeles.** Và Shanghai Construction (SCG) **hẳn không xa lạ với Hoàng Kiều, người có y trang của kép hát Tàu và dựng sự nghiệp từ Tổ Hợp Shanghai RAAS Blood Products Co., Ltd.**

Khổ quá đến bao giờ mới HIỂU đây? Chẳng lẽ câu thơ báo động của Tân Đà từ trăm năm trước: “Dân hai nhăm triệu ai người lớn. Nước bốn nghìn năm vẫn trẻ con” phải sửa lại: “Dân đông 100 triệu KHÔNG NGƯỜI LỚN. Khốn nhục (từ) 75 vẫn tỉnh không?” **Hiểu chưa?!**

Phan Nhật Nam- 8/2/2020 - Năm mươi-hai năm sau TCK-TND Mậu Thân.